

Pârât: Consiliul Superior al Magistraturii

Întrebările preliminare

- 1) Mecanismul de cooperare și de verificare (MCV), instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006 ⁽¹⁾, trebuie considerat un act adoptat de o instituție a Uniunii Europene, în sensul articolului 267 TFUE, care poate fi supus interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene?
- 2) Conținutul, caracterul și întinderea temporală a Mecanismului de cooperare și de verificare (MCV), instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006, se circumscriu prevederilor Tratatului privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg, la 25 aprilie 2005? Cerințele formulate în rapoartele întocmite în cadrul acestui mecanism au caracter obligatoriu pentru statul român?
- 3) Articolul 2 corelat și cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană trebuie interpretate în sensul că în cadrul obligației statului membru de a respecta principiile statului de drept se înscrie și necesitatea ca România să respecte cerințele impuse prin rapoartele din cadrul Mecanismului de cooperare și de verificare (MCV), instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006?
- 4) Articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, în special necesitatea respectării valorilor statului de drept, se opune unei legislații prin care este înființată și organizată Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin posibilitatea exercitării, în mod indirect, a unor presiuni asupra magistraților?
- 5) Principiul independenței judecătorilor, consacrat de articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, astfel cum a fost interpretat prin jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (Marea Cameră, Hotărârea din 27 februarie 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, ECLI:EU:C:2018:117), se opune înființării Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, raportat la modalitatea de numire/revocare din funcție a procurorilor care fac parte din această secție, modalitatea de exercitare a activității în cadrul ei, modul în care este stabilită competența în corelație cu numărul redus de posturi al acestei secții?

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006 L 354, p. 56, Ediție specială 11/vol. 51, p. 55).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 20 februarie 2019 — DY

(Cauza C-138/19)

(2019/C 187/38)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Recurent: DY

Autoritate pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Cealaltă parte la procedură: Finanzpolizei

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽¹⁾ și Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme naționale care prevede, pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul utilizării transfrontaliere a forței de muncă, cum ar fi nerespectarea obligației de a păstra evidența documentelor privind salariile și asigurările sociale sau nerespectarea obligației de notificare către Biroul central de coordonare, amenzi substanțiale, în special un quantum minim ridicat al amenzii, care se aplică cumulativ pentru fiecare lucrător vizat?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

Articolul 56 TFUE, precum și Directiva 96/71/CE și Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării cumulative a amenzilor pentru încălcarea obligațiilor formale în cazul folosirii transfrontaliere a forței de muncă, dacă nu este prevăzută o limită maximă absolută a amenzii?
- 3) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune, în cazul unei încetări înainte de termen și/sau a unei întreruperi a activității temporare în țara gazdă, obligația de a notifica această modificare la Biroul central de coordonare?
- 4) În cazul în care răspunsul la a treia întrebare este negativ:

Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care nu prevede un termen adecvat pentru notificarea acestei modificări?
- 5) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că nu este îndeplinită cerința de a pune la dispoziție documentația în cazul în care documentele corespunzătoare și relevante sunt depuse ulterior și într-un termen rezonabil?
- 6) Articolul 56 TFUE și articolul 9 din Directiva 2014/67/UE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care stabilește că se impune prestatorilor de servicii străini să prezinte documente care depășesc numărul celor enumerate la articolul 9 din Directiva 2014/67/UE și care nu sunt nici relevante, nici oportune și nici nu sunt stabilite cu exactitate în legislația națională, precum registre privind salariile, extrase din contul de salarii, fișe de plată a salariilor, fișe de rețineri salariale, înregistrări și anulări de înregistrare, asigurări medicale, liste de informare cu privire la diferențele salariale și de calculare a acestora, documente privind încadrarea în grupele de salarizare, certificate?

⁽¹⁾ JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29

⁽²⁾ Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (JO 2014, L 159, p. 11).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 20 februarie 2019 — DY

(Cauza C-139/19)

(2019/C 187/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark